

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/16/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124286361
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6124286361.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. C., t. č. XXX XX D. XXX, o zaplatenie 7.272,21 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 11. februára 2025, č. k. 13Csp/42/2024 – 106, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .
- II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Konanie v prvej inštancii

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol (I. výrok) a žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (II. výrok).

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica, pracovisko pre upomínacie konanie, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 7.272,21 EUR, zmluvného úroku 2.311,35 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 7.272,21 EUR od 30.04.2022 do zaplatenia, a to titulom nesplatennej časti poskytnutého úveru.

3. Tvrdil, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.12.2022 uzatvorenej medzi postupníkom UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Uviedol, že postupca uzatvoril so žalovaným dňa 28.09.2020 zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, ktorými ho tento v súlade s § 53 ods. 9 zákona č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník (v znení do 31.10.2024; ďalej len „OZ“) upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, dlžné splátky neuhradil, preto postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy.

4. Na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia mal súd prvej inštancie za nesporné, že postupca a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu, ktorej predmetom bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému vo forme úveru v zmysle zákona číslo 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“). Konštatoval, že ide o spotrebiteľský zmluvný vzťah v zmysle § 52 a nasl. OZ. Nemal za sporné, že postupca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver, ktorý tento nesplácal riadne a včas v súlade so

zmluvou, preto postupca vyhlásil úver za predčasne splatný listom zo dňa 29.04.2022, a následne pohľadávku postúpil na žalobcu na základe zmluvy o odplatnom postúpení pohľadávky zo dňa 14.12.2022. Súd prvej inštancie ex offa pristúpil ku skúmaniu otázky aktívnej vecnej legitímácie. Vykonaným dokazovaním mal preukázať, že výzva pre zosplatenie úveru zo dňa 23.03.2022 (ďalej len „výzva“), adresovaná žalovanému, neobsahovala identifikáciu splátky, s ktorou bol tento v omeškaní, a ktorá zakladala dôvod na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. V dôsledku tejto skutočnosti spočívajúcej v neurčitosti tohto právneho úkonu prvoinštančný súd považoval výzvu za neplatný právny úkon v zmysle § 37 OZ. Konštatoval, že ak tento úkon veriteľa - postupcu bol neplatný, tak ani následný úkon - vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 29.04.2022 nebolo možné považovať za platný právny úkon pre absenciu výzvy v zmysle § 53 ods. 9 OZ ako jednu z kumulatívnych podmienok zosplatenie. Nakoľko ku dňu postúpenia pohľadávky na žalobcu nebol splatný celý úver (nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru) a konečná splatnosť úveru bola určená na 20.09.2027, postupca nemohol postúpiť svoju pohľadávku z úveru v celosti inému subjektu, a to s poukazom na § 17 ods. 1 písm. b) ZoSÚ v spojení s § 525 ods. 2 OZ a § 92 ods. 8 Zákona o bankách (veta prvá, časť za bodkočiarkou) o postúpení pohľadávky, ktorá je splatná, a pokiaľ sa tak stalo, je zmluva o postúpení pohľadávok neplatným právnym úkonom. Následne sa okresný súd ešte samostatne venoval otázke splnenia zákonných podmienok podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a to existencii samostatnej písomnej výzvy banky. Mal za to, že žalobca nepreukázal, že by postupca doručoval žalovanému samostatnú a výlučnú kvalifikovanú výzvu vyhotovenú zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže výzvu súd vyhodnotil ako neplatný právny úkon. Z uvedeného dôvodu nepovažoval žalobcu za aktívne vecne legitímovaného v spore, preto žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol v zmysle § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 v spojení s čl. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) tak, že nakoľko v spore úspešnému žalovanému preukázateľne žiadne trovy nevznikli, tak mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Odvolanie

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca v celom rozsahu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a žalobe žalobcu vyhovel a zároveň mu priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. aby zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. V úvode svojho odvolania poukazyval na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/123/2022 z 30.01.2024, v ktorom sa dovolací súd nestotožnil s názorom, ktorý prezentovali dovolatelia, že špecifikácia splátky, pre ktorú dochádza k zosplateniu, by mala byť podmienkou platnosti predčasného zosplatenia dlhu. Podľa názoru žalobcu zo strany postupcu nedošlo pri uplatnení práva podľa § 565 OZ k porušeniu žiadnej zákonnej povinnosti. V konaní bola preukázaná možnosť zosplatenia úveru, ktorá bola dohodnutá, pričom žalovaný bol v omeškaní so zaplatením splátok aspoň tri mesiace a postupca ho upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na možné uplatnenie práva podľa § 565 OZ. V zmysle vyššie uvedeného mal žalobca za to, že v prípade, ak postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 07.06.2022, toto svoje právo uplatnil v súlade s § 565 OZ a v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/224/2021 z 30.11.2022, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/132/2021 z 15.12.2022, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7Cdo/26/2023 z 29.11.2023, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/87/2023 z 31.05.2023, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/148/2022 z 12.07.2023, atď.) pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.01.2022 (t. j. splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru predchádzala po dobu troch mesiacov a pre ktorej nezaplatenie mohol ako jedinej vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru) a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s § 53 ods. 9 OZ po omeškaní spotrebiteľa (žalovaného) s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom žalovaný bol nesporne na toto oprávnenie veriteľa upozornený podaním zo dňa 29.04.2022.

7. Podľa názoru žalobcu, prihliadnuc na vyššie citované rozhodnutia najvyššieho súdu, bola špecifikácia splátky nadbytočná, keďže z jeho rozhodovacej praxe vyplýva, že vždy môže ísť len o splnenie jednej konkrétnej vymedzenej splátky, a teda veriteľ si nemôže vybrať, pre nesplnenie ktorej splátky toto právo uplatňuje. Žalobca sa absolútne nestotožnil s právnym názorom okresného súdu týkajúceho sa špecifikácie splátky vo výzvach tak, aby nebol tento právny úkon nezrozumiteľný a neurčitý, pričom uvedené nevyplýva ani zo žiadneho právneho predpisu. Ak by to zákonodarca vyžadoval, tak by to uviedol expressis verbis priamo v § 565 OZ. V tomto smere analogicky poukázal na

rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/154/2022 zo dňa 27.02.2024. Uvedenú povinnosť považoval za absurdnú, nakoľko žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý uzatvoril zmluvu, čerpal poskytnuté finančné prostriedky a svoje záväzky sa zaviazal splácať, musel objektívne mať vedomosť o tom, koľko a kedy na poskytnutý úver uhradil (alebo skôr neuhradil), a teda, ktorá splátka je tá, s ktorou sa omeškal, prípadne kedy a koľko mal uhradiť a neuhradil, čo ani sám žalovaný nepoprel.

8. Poukázal na to, že ani jednu z výziev sa žalovanému nepodarilo doručiť, preto považoval za absolútne irelevantnú skutočnosť, či vo výzvach bola alebo nebola špecifikovaná splátka. Uviedol, že určenie, pre nezaplatenie ktorej konkrétne určenej splátky nastalo zosplatnenie dlhu, je právnym posúdením a žalobca preto nemal povinnosť vec právne kvalifikovať, ale len skutkovo vymedziť. S ohľadom na tvrdenie prvoinštančného súdu o obsahu výzvy pred zosplatnením poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov. Žalobca bol toho názoru, že veriteľ nebol povinný vedieť správne posúdiť pre nesplnenie ktorej splátky uplatňuje právo podľa § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ, keďže ani samotné súdy neboli pri riešení tejto otázky jednotné. Jeho úlohou je len sledovať splnenie týchto podmienok, a ak toto právo uplatní po splnení týchto podmienok, je tento úkon jednoznačne platný, a to bez ohľadu na to, či stanovil splátku pre nesplnenie ktorej sa domnieva, že došlo k uplatneniu tohto práva. Podľa názoru žalobcu postupca využil právo podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ a z jeho strany nedošlo k porušeniu žiadnej zákonnej povinnosti, preto nemožno prijať iný záver ako ten, že v súdenom prípade došlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a tým pádom aj k platnému postúpeniu pohľadávky.

9. V ďalšej časti odvolania sa žalobca zaoberal splnením podmienok v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca bolo toho názoru, že v tejto časti napadnuté rozhodnutie okresného súdu nezohľadňovalo judikatúru najvyšších súdnych autorít, podľa ktorej za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách možno považovať aj podanie, ktorým veriteľ vyhlasuje splatnosť pohľadávky. V tomto smere poukázal na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 8Cdo/169/2020, sp. zn. 9Cdo/165/2022, ako aj na viaceré rozhodnutia odvolacích senátov Krajského súdu v Banskej Bystrici, z ktorých citoval.

Vyjadrenie k odvolaniu

10. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Právne posúdenie odvolacím súdom

11. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výrok vecne správne. Podľa ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. S prihliadnutím na rozsah odvolania žalobcu a odvolacie dôvody uvedené v podanom odvolaní odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné a nemožno mu vyhovieť. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne. Po preskúmaní veci nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok. S poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny ako vo výrokovej časti, tak aj v časti odôvodnenia a zároveň v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

14. Súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Okresný súd výzvu posúdil z dôvodu neuvedenia splátky, pre ktorú veriteľ dlh zosplatnil ako neurčitý, a teda neplatný právny úkon. Žalobca v podanom odvolaní takéto právne posúdenie veci súdom prvej inštancie považoval za nesprávne a nesúhlasil s ním.

15. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ. Tieto hmotnoprávne podmienky pre platné a zákonné zosplatnenie pohľadávky musia byť splnené kumulatívne. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú dlžníkovi s upozornením na omeškanie presne vyšpecifikovanej konkrétnej splátky s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Podľa § 53 ods. 9 OZ

právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa.

16. Ustanovenie § 565 OZ ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Nakoľko ustanovenie § 53 ods. 9 OZ predstavuje v spotrebiteľských zmluvách „lex specialis“ oproti všeobecnej norme § 565 OZ, je potrebné ustáliť, že právo podľa § 53 ods. 9 OZ môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva.

17. Odvolací súd, v súvislosti s odvolacími námietkami rozporujúcimi záver súdu prvej inštancie o nesplnení zákonných podmienok vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru poukazuje na už ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to na rozhodnutia sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 a najmä na najnovšie rozhodnutia sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024, sp. zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024, sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.09.2024, sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.02.2025 vydané neskôr ako žalobcom v odvolaní uvádzané rozhodnutie sp. zn. 1Cdo/123/2022 z 30.01.2024, z ktorého v rámci svojej odvolacej argumentácie ťažiskovo vychádzal, ako aj všetky ostatné rozhodnutia, na ktoré žalobca vo svojom odvolaní poukazoval, v zmysle ktorej platí, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už vo výzve pred zosplatením ako aj v samotnom zosplatení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.

18. Odvolací súd rešpektujúc ustálenú rozhodovaciu prax v predmetnej otázke konštatuje, že zo zisteného skutkového stavu je zrejmé, že vo výzve, ale ani v samotnom oznámení o predčasnej splatnosti úveru nie je konkrétne špecifikovaná splátka, pre ktorú postupca ako veriteľ dlh mimoriadne zosplatnil. Uvedený nedostatok potom neumožňuje pre konajúci súd jednoznačným a nesporným spôsobom vyabstrahovať tú splátku, pre ktorú veriteľ pristúpil k mimoriadnemu zosplateniu úveru, v dôsledku čoho nie je možné ani jednoznačne zistiť, či veriteľ v procese mimoriadneho zosplatenia postupoval v súlade s § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ.

19. Odvolací súd zdôrazňuje, že takáto identifikácia splátky je potrebná aj z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej lehoty, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka (spotrebiteľa) o tom, že zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu úveru (viď napr. sp. zn. 2Cdo/149/2021). Identifikácia je tak podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený (viď sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.09.2024).

20. Požiadavka špecifikácie splátky, pre ktorú veriteľ dlh mimoriadne zosplatňuje, má svoj racionálny základ v potrebe zabezpečenia „rovnomernej“ právnej ochrany protistrany. Aj skrz spotrebiteľský charakter právneho vzťahu je dôležité, aby mal žalovaný ako spotrebiteľ možnosť objektívne z výzvy, ale aj z oznámenia o mimoriadnom zosplatení úveru zistiť, pre ktorú splátku došlo k aktivácii mimoriadneho zosplatenia dlhu, v závislosti od ktorej je kreovaná pre dlžníka možnosť posúdiť platnosť či neplatnosť takéhoto úkonu a k tomu prispôbiť svoju následnú ekonomicko-právnu interakciu. Nie je žiaduce, aby v prípade, že dlžník považoval mimoriadne zosplatenie dlhu za neplatný právny úkon, bol nútený čakať až na spor vyvolaný veriteľom, v ktorom by veriteľ až dodatočne špecifikoval splátku (napr. v žalobe), pre ktorú dlh zosplatnil, a s ktorou skutočnosťou, by sa tak dlžník po prvý raz oboznámil až v rámci súdneho konania.

21. V danom prípade preto s ohľadom na uvedené neobstojí námietka žalobcu, že žalovaný ako dlžník mal sám najlepšie vedieť, pre ktorú konkrétnu splátku je v omeškaní. Rovnako ani tvrdenie žalobcu, že špecifikácia splátky by bola v danom prípade zbytočná, keďže postupcovi sa aj tak nepodarilo doručiť žalovanému výzvu ako aj vyhlásenie o mimoriadnom zosplatení, nakoľko samotné nedoručenie týchto právnych úkonov nemá žiaden vplyv na tú skutočnosť, že samotný právny úkon ako je aj výzva musí byť dostatočne určitý na to, aby bol platný v zmysle § 37 OZ, nakoľko iba takýto právny úkon môže vyvolať zamýšľané účinky s ním spojené, a to aj v prípade, ak si žalobca neprevzal zásielku, ktorá mu bola doručovaná do jeho dispozičnej sféry. Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah je odvolací súd názoru,

podľa ktorého absenciu špecifikácie splátky, pre ktorú veriteľ dlh mimoriadne zosplatnil, nie je možné ani žiadnym spôsobom dodatočne vymedziť v rámci súdneho konania (napr. v žalobe či v replike).

22. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd, zhodne so záverom súdu prvej inštancie, konštatuje, že žalobca v konaní nepreukázal dodržanie podmienok v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ, z dôvodu ktorého nedošlo k platnému mechanizmu mimoriadneho zosplatnenia dlhu a následne ani k platnému postúpeniu pohľadávky z postupcu na žalobcu ako postupníka v zmysle § 17 ods. 1 písm. b) ZoSÚ. Keďže vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo strany postupcu je neplatné a konečná splatnosť v zmysle zmluvy nastane až dňa 20.09.2027, preto žalobca sa nestal nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia vyplývajúceho zo zmluvy ako záväzkového vzťahu, a teda nie je v spore aktívne vecne legitimovaným subjektom. Odvolací súd považuje tento záver za dostačujúci, a preto sa už nezaoberal otázkou splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktorú považuje s ohľadom na tento záver za nadbytočnú.

23. S ohľadom na vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je spôsobilé privodiť zrušenie ani zmenu napadnutého rozsudku. A keďže napadnutý rozsudok je v meritórnom výroku, ktorým súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu vecne správny, odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. ako vecne správny potvrdil.

24. Ako výrok závislý preskúmal odvolací súd aj II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania, ktorým súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s čl. 4 CSP. V nadväznosti na vecnú správnosť prvého meritórneho výroku rozsudku súdu prvej inštancie je potom vecne správny aj závislý druhý výrok, ktorým súd prvej inštancie v súlade so zásadou úspechu v spore vyplývajúcou z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP rozhodol o trovách prvoinštančného konania, pričom zohľadnil procesný úspech žalovaného v konaní, ako aj skutočnosť, že z obsahu spisu nezistil žiadne trovy v konaní pasívneho žalovaného. Súd prvej inštancie o trovách prvoinštančného konania rozhodol podľa správnych ustanovení CSP a tieto správne aplikoval.

Trovy odvolacieho konania

25. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, keďže odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny. Procesný úspech v odvolacom konaní tak v celom rozsahu prináleží žalovanému. Žalovaný sa však k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadril, v súvislosti s odvolacím konaním mu trovy preukázateľne nevznikli, preto odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že žalovanému, hoc procesne úspešnej strane sporu v odvolacom konaní, nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže mu ani žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním objektívne nevznikli (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28. februára 2018).

26. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.